

Dionysio Areopagita in scriptis. Quot in tanto numero ci-
ves tui, primi etiam subfellii, reperiuntur, qui spurium
illum Dionysium de ponte præcipitem agunt? qui idem
Hagemanno fatum minantur, ominantur? Ejusdem,
quod est, nullius ponderis sunt Liturgiæ Apostolicæ;
quibus tamen ille incaute non minus quàm secure niti-
tur. Nam *non omnia*, inquit Cardinalis Bellarminus (d),
que in Liturgia habentur, desumpta sunt ex DOMINI
exemplo aut præcepto. Constat enim multa esse addita ab
aliis. Itaque probare deberent Græci aliquo testimonio,
(quod tamen non possent,) verba illa ex DOMINI ver-
bis aut factis manasse. Indignus enim est DOMINO, qui
aliter Mysterium celebrat, quàm ab eo traditum est; non
enim potest devotus esse, qui aliter præsumit, quàm da-
tum est ab Autore. Quæ Ambrosii (e) verba dum in
subsidium Bellarmini subjicio, nostram simul senten-
tiam contra Hagemannum idoneo teste confirmo. A
DOMINO enim panis Eucharisticus post cœnam repo-
situs & asservatus non fuit. Indignus proinde DOMI-
NO est, qui aliter Mysterium celebrat; imò sine DO-
MINO, cum CHRISTUS (f) non sit sub hoc sacra-
mento, nisi quatenus est ordinabilis ad usum humanum,
scilicet ad manducationem. Abeat itaque cum Triariis
scil.

nes multa sunt, quibus ego adducor, ut credam libros
istos *Πευδ'επιγραφή* esse. Aliæ in ipso librorum con-
textu & scriptione inhaerent, aliæ extrinsecus assu-
muntur; quas deinde per integra IX. folia pertendit
ac deducit.

(d) De Sacram. Eucharist. L. IV. cap. 3.

(e) In 1. Corinth. II.

(f) Summa Angelica tit. de Eucharist. membr. 3. qu. 9.